

૭૮૬
નવખહારે કવવાલી
ઉર્ફે
ગુલશને ખમખધ.

અસમે
નવનીલલે ગુલશન
ઉર્ફે

વગેશક્રી મશહુર ગઝલોં કવવાલી વ નાલીયાં દાદરા
વગેશ દરજ હંય

મુન્નનખમે.

મુનશી મહમદહુસેન રામરાજકર બુકસેલર
લીલી ગબર—મુખધ

અપાનેરાલા

શા. પ્રેમચંદ હડીસંગ ચોપરીઓ વેચનાર.
૪ ખહારકે.૪ તાંબાકાંટે ૨૦ રજરના માળા નીચે
નંદલાલ હાલવાનલી દુકાને

મુખધ.

આ પુસ્તકની સરવે લોક અપાવનારે પોતાના
સ્વાધીનમાં રાખ્યા છે.

AHMEDABAD
MANHER PRINTING PRESS.

સંવત ૧૯૧૪

સને ૧૯૦૮

THE GUILD OF
ST. MARY
1880-1881

225

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નવલકાંડ ૨૧૨ કુલ્લાલી

વિષય કૃષિ : ૩ ૪૬૮

નવખહારે કવવાલી.

જીંજીર ખારે તાઆલાઈ

કરં કીસ જખાંસે તેરી સના તેરી શાન જલ્સે જલા લહુ,
ખહમા સીદત હય તુ ઐ ખુદા તેરી શાન જલ્સે જલાહુ,
તેરેકુ નસે કૌનો મકાં ખના તેરે નુરસે ચેહ જહાં ખના,
ચેહ જુહુર તેરા હય મા સીવા તેરી શાન જલ્સેજ લાલહુ,
તેરી હરસીશત કો કમાલ હય તેરી જતકો નહ અવાલ હય,
તેરી ધખતીદા હય નહ ધન તીહા તેરી શાન જલ્સે જલાલીહુ,
તુહી શહે હુસને તમામ હય તેરા યુસુફ અદના યુઝામ હય,
તુ મુઝે બી હુસન વહી દીખા તેરી શાન જલ્સે જલાહુ.

સચ્ચેર.

કુમ ખીખજની ઔર અનલ હક કહતે ઉનકી કયા મગલ,
શમસ ઔર મનસુરકે મુહ મેં જખાં તુહી તો થા.

ગઝલ કાઝી.

હમારે સરવરે આલસકા રત ખા કોઈ કયા જાને
ખુદાસે મીલના ચાહે તો મહુમદકો ખુદા જાને
મરજ કખ જાતા હય મેરા દવાસે ધન તખીખોંકે
હમારે દરદકી દાર મુહંમદ મુસતશ જાને
તમનના હય નહ જનનતકી નહ ખવાહીશહુ ગીલમાં કી
તમના દીત્ર હમારેકી હખી ખે કીખરીયા જાને.
ખુદાકો મુસતશ જાને મુહંમદકો ખુદા જાને
કહે ઈસ રમઝકો વોહી જો સર તનસે જુદા જાને
વોહ કખ પાતા હય બેદોંકો જોકાજી દુધ મેં દુખા હય
ખુદાસે જત આહમદકો જો કોઈ હય જુદા જાને.

સચ્ચેર.

કયા શાને આહમદી કા ચમનમેં જહુર હય,
હર મુલમેં હર શજરમેં મુહંમદકા નુર હય.

મઝલ અકબર.

હીદવાસે ઉનહેં મક્કી મદની કહતે હંય
ખુદાવાસે ઉન હેં સરરા ચમની કહતે હંય
દેખકર અપને સહી રૂમિ તેરા હુસને જમીલ

અંખીકા રોઅખસે અલ્લાહુ ગની કહતે હંય
 યુઝા હુરેને હુઝુર આપકા દૌલત ખાના
 હંસકે ખોલે હંમે મક્કી મદની કહતે હંય
 એક તુમ હોકે હંય અલ્લાહ તુમહારા મુશતાક
 એક મુસા હંયકે રખખે અરની કહકતે હંય
 મર હખા અકબર મદદાહ લીખી ખુખ ગઝલ
 ઇસી અનદાઝ કો શીરીં સખુની કહતે હંય.

શેઅર.

કુરસીઓ લોહ કલમ અરશ મુઅલ્લા તેરા
 અરશ કયા ચીંઝ હંય ખુદ ઇઝદે આલા તેરા.

ગઝલ સીકન્દર.

યા પતજતન ખયાના જખ જન તનસે નીકલે
 નીકલે તો યા મુહંમમદ મેરે દહન સે નીકલે
 આવેગા મેરા પયારા બાન્ગી ધનકી મુરલી
 જખ વો મેરા સાંવરયા જોખનકે બનસે નીકલે
 નીકલે જનાઝા મેરા જખ ચાર કીગલી સે
 તો કલમએ શહાદત મેરે દહનસે નીકલે
 લાયા થા કયા સીકન્દર દુન્યા સેલેચલા કયા
 ચે દોનો હાથ ખાલી બાહેર કફન સે નીકલે.

શએર.

મુસકસે હઝારો હંય ખરીદાર તુમહારે
 પેશા ની પે અખર. એ મુહંમદકી હંય તાહરીર

ગઝલ મુમતાઝ.

કોઇ એ સી સખી ચાતુર ન મીલી મુઝે પીકે દવારે ખીઠાદતી
 મંચ ને રાહે મદીનાબી દેખી નહી મોરી બધ્યાં પકર કે બતા દેતી
 મોરે મનમેં હંય અખતો જોગનયા બનું ચૌર મલકે બખુત મદીને ચલુ
 સખી હીંદ કી નગરી મેં કાહેરહું તોરો પીત ન ચૈન ઝરા તેતી
 પીયા સાત સમુનદર પાર બસો મોરે પગમેં ન ચલને કા જો રહેા
 નહીં આઈ મદીને કી કોઇ હવ્વ મુઝે મુલકે અરખ મેં ઉડાદેતી
 મંચ તો સુનીસજરયા પે તડપત હું પીયા મુલકે અરખમેં ખીરાજત હંય
 કબી સુપ ને મેં દેતે જો દરસ દીખા યહીં ચરનો મેં સીસ નીવા દેતી
 મંચ રોવત રોવત બૌરી લાઈ પીયા હુંડત હું મીલતા હીનહી
 મોરી મોત બી આતી નહી હંય સખી મોરે હીજર કે ગમસે છુડા દેતી

તોરી પીતઠા ફાપડા તો મંચ હી નહી પડારોતા હય હીજર મેં વેભી મુંહી
મુઝે દરપે ખુલા તે જો શાહે અરખ મુમતાઝ કા ફાપસ સુના દેતી
શએર.

ન છુટે બાદ ફના કુચએ જાના હમ સે
યારખઆબાદ ન હો રૈઝએ રીઠવાં સમસે.

ગઝલ દીલખર.

અખ તો જાડંગી મદીને કા મંચ ભેગન ખન કર
ધસકે આહમદ મેં શીરંગી મંચ ખીરો ગન ખન કર
ખાક હો સર પે મલી બાલ હોં સરકે ખીખરે
હાર હો આસુઓં કા હાથમેં સમ રન ખનકર
ન તો મંચ કામે ગઘ ઓર ન મદીને પોંહચી
રહ ગઘ હીંદ મેં કમ બખત મંચ પાપન ખનકર
મુઝકો જાને દે મદીને મેં જો નીકલે અરમાન
મેલ ક્યું પીએ પડી હય મેરે ખેરન ખનકર
હોકે સૈબાર તસદુક તેરે રૈઝપે નખી
હાર કુલોં કા ચડા ઉગી મંચ માલન ખનકર
નકશ આહમદ કા લીખું ખુને જગર સે દીલખર
કલ કીયામત કો ચહ કામ આધગા જોશન ખનકર
શએર.

કુચ તો નીકલી હય તડપ ને કી હવસ કુચ દીલ મેં હય
દમ નહીં લેને કા જખ તક દમતેરે ખીસમીઝ મેં હય.

ગઝલ અફખર.

હય બહારે બાગ ફનયા ચંદ રોઝ.
દેખલો ધસકા તમાશા ચંદ રોઝ
અ મુસાફીર કુચ કા સામાન કર
ધસ સરા મેં હય બસેરા ચંદ રોઝ
દશન કર કે કબર મેં જોલી કઝા
અખ યહાંતુમ સોતે રહના ચંદ રોઝે
હય ઝમી એક મોજ દરયા કોઇ દીન
આસમાં હય ખુન્નખુલાસા ચંદ રોઝા
ક્યું સતાતે તે હો કીચી બે જુરમ કા
ઝાલી મોં ચેહ હખ ઝમા ના ચંદ રોઝે
ક્યું રહા કુચ રોઝે યહાં જમ કોઇ દીન.

કુચ દીનો શદદાદ કીસરાયંદ રોજે
 પુછા લુકમાં સે જ્યા તુ કીત ને દીન
 દસતે હસરત મલકે ખોલા ચંદ રોઝુ
 હીર કહાં અકબરે કહાં તુમ દોસતો
 સાથ હય ઇસ કા તુમહાર ચંદરોઝ
 શએર.

સુખાત હસતી એના પાઇદાર કુચ બી નહી.
 કીયામ ગરદીશે લયલો નહાર કુચ બી નહી
 ગઝલ.

દેર સે હસ દેર દૌલત પે સદા દેતે હંય
 આજ દેખો મેરે ખાજા મુઝે ક્યા દેતે હંય
 બુલ જાતા હય કોઇ રાહે ખુદા કા બનદા
 મેરે ખાજા ઉસે વોહ રાહ બતા દેતે હંય
 નહ સહી બખત મેં કુછ મેરે મગર અય ખાજા
 આપ ખીગડી હુઠ તકલીર બના દે તે હંય
 મેરે ખાજા તેરે કુરખાં મંય પુકારે કબ તક
 મુહ સે ફરયાદ ખુદા કે લીએ હાં દેતે હંય
 આપ બનદે કા બના દે તે હંય હમ મેં મૌલા
 શાન યું બનદા નવાઝી કી બના દે તે હંય
 શએર.

ખુદા કે વાસ્તે એ મોત ઇતની મોહલત દે
 કે રેહ જળમ કોઈ દીલકી આર ઝુબાકી

ગઝલ મુઝતર.

અય જાન અમે દુશમન મેં શીરીફ સરી કયું હય
 મંય તો અબી જીનદા હું ચેહ નવહા ગીરી કયું હય
 આંખો કે દીખલા ને સે ઝાલીમ તુઝે ક્યાં હાસીલ
 યુંહી તેરા બનદા હું ચેહ જાદુ નઝરી કયું હય
 જબ હમને સીયા દામન વાહશત ને કહા થમ જા
 મંય આતી હું દીવાને ચેહ બખયા મીરી કયું હય
 કુંછ ચારકે મીલને સે હસરત ન મીટી દીલકી
 સીલ હરેદ મુસીબત કીં સીને પે ધરી કયું હય
 મુઝતર કા જે રાતો હો ક્યા તુમસે મુહબ બતયા
 ઇસ સોગ કે મંય સદકે આંખોમેં તરી કયું હય

શબ્દેર.

આજ અપને જઝમે દીલકી દેખ એ તસીર કા
ખેંચ લાતી હય કશીશ હસ જાલીમે બે પીર કા

ગઝલ મુઝતર.

ખંદા ખના ચુકી હય હમકો અદાય ખાળ
દીલ હય નીસાર ખાળ જન હય ફીદાય ખાળ
દેખી હય કુદસીયોં ને શાને અદાય ખાળ
બે ઇખતાયાર હોકે હમ હંચ ફીદાય ખાળ
ચાહે ગદા ખના લે ચાહ અમીર કરે
રાઝી હંચ હમ ઉસી મેં જો હો રઝા એ ખાળ
જનત કી કયા હવસ હય હુરોં કી કયા તમના
ધર કર રહી હંચ દીલમેં શાને આદાયે ખાળ
મુઝતર તેરી ન ઝર મેં શાહો કી કયા હકીકત
અસ્લાહ ને ખનાયા હમકો ગદા એ ખાળ

શબ્દેર.

હુરો મલક મે ચરચા કયું કર ન હો તુમહારા
સરતાજે હર બશર હો સુલતાને દીન ખાળ

ગઝલ અકબર.

કહાં લેખતું દીન દોનો જહા મેં સખત મુશકીલ હય
યહાં પરયોં કા મજમા હય વહાં હુરોં કી મહફીલ હય
ઇલાહી કયસી કયસી સુરેતોં તુને ખનાઇ હંચ
કે હર સુરત કલેજે સે લગા લે ને કે કાખીલ હય
મેરા દીલ કે શીરો કી તરહ પથ્થર પે દે મારા
મંચ કૈહતા રૈહ ગયા જાલીમ મેરા દીલ હય મેરા દીલ હય
જો દીલ મચલા સનમ કો દેખ કર હસ રત યેહ બોલ ઉઠી
ઠેર ઓ બે અદબ યેહ બઝમ કુસ તાખી કે કાખીલ હય
મેરી તુરખત પે એક ઠોકર લગાઇ ઔર યેહ ફરમાયા
કીયામત આમઁ ઉઠ સોને વાલે કમ સા ખાશીલ હય
હઝારોં દીલ મસલ કર પાઉસે જુઝ લા કે શર માયા
લો પહચા નો તુમહારા ઇન દીલોં મેં જૈન સા દીલ હય
સવાલે ખોસે પર કયું ઝીડકીયાં દે તે હો અકબર કો
શ્વા તનહર કલામુલલાહ મેં અઝ બહરે સાઇલ હય

શબ્દેર.

દેખ દર યા કી તરફ દીલકો લહેર આતી હય
કીશતી એ ઉમર કી હર રોઝ બહી જાતી હય

ગઝલ હુસેન.

હય યેહ કામીલ દીલે એ સખર ભરો સા મુઝકો
અબ કે ખુલ વાઘચિગે અજમેર મેં આકા મુઝકો
રોઝો સખ કયું ન રહે વીરદ જખાં યા ખાજ
નામ હય આપકા દીલ જનસે પીયારા મુઝકો
યહી ખાહીશ યહી ઉમમીદ યહી હસરત હય.
અપની ખીદમત મેં ખુલા લેં મેરે મૌલા મુઝકો
શીર ન ઝર આયા રૂખે પુર નુર મુઝને આલમ
શીર દીલે ઝર યેહ ગોચા હય કે તડપા મુઝકો
હોકે મસતાના ફીર કયુ ન રહે હોશો ખખર
મ એ ધરફાં કા અતા હો કોઇ પીયા લા મુઝકો
જીતે જી દેખકું ગર રોઝએ અજમેર હુસેન
ફીર ન બાકી રહે જન્નત કી તમન્ના મુઝકો

શબ્દેર.

સરમેં ખાજજી તુમહારીઝુફકા સૌદા રહે
બનક શાનાદીલ મેરા આઠોં પહર ઉલજા રહે

ગઝલ અમીર.

યેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાનાં હય યહી
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી
અપ ની હસતી કે સીવા ગૈર કો સીજદા હય હરામ
મઝહબે પીરે મુગાં મશરબે રીંદા હય યહી
ખીસતરા ટાટ કા દો પારચા કમમલ કી કુલાહ.
તીજે ખુસરૂ હય યહી તખતે સુલેમાન હય યહી
હ જહાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર
અપની તો ખુઝ હય ફહમીદ હય ધરફાં હય યહી.

શબ્દેર.

કીયામત હય તખીઅત આ ગઈ ઉસ આફતે જનપર
જીસે ઇતના નહી માલુમ ઉલફત કયા વશ કયા હય

ગઝલ દાગ.

મુનસરી દુન્યાસે સારી ફિઠ ગાઠ
એ ખુતો ઇમાન દારી ઉઠ ગાઠ

हील से वोह ने छप्पतीयारी उठ गछ
 अण तमनाही तुमहारी उठ गछ
 वाय दुबान हो गया सारा जहां
 हाय रसमे होस दारी उठ गछ
 रैह गये लाभों कले न थाभकर
 आंख असमानीय तुमहारी उठ गछ
 जण हुवा सीज हेमे उस पुत का भीयाल
 पुढ न पुढ गरदन हमारी उठ गछ
 कीससे रण्ये दाग यशमे होसती
 उठ गछ यारेसे यारी उठ गछ

शब्देर.

जहांसे हार गये उ के हार ने वादे

कीधर गये मेरे गेसु सवार ने वादे

गजल भाहुमुदशाह

येह क्या सण्य हय के उम परीर के मुह पे हम ने नीकाण देया
 येह यांह कछसा हय बाध वीं का डेरण पे उसके हीनण देया
 नही था पहले तो औसा परदा ने आन देया हय हमने तुमसे
 कहे तो सय तुम येह क्या सण्य हय ने आन उलटा हीसाण देया
 जाहोत से पर हे नशीन देये वले न देया हय तेरा सानी
 ने असको परदे से तुने देया उसीका जाना भराण देया
 तीसासे जनां मे उमर सारी येह भोसताने जहांमे गुजरी
 मगर येह कामत न औसी देया न वैसे रंगका भुलाण देया
 न जागे रीहवा मे हय येह पुणी न जमे कैसर मे येह मजा हय
 तुमहारे दोरो का हमने साकी अण्य येह जमे शराण देया
 हय भीसले माही के ने करारी तउपता भाहुमुदशाह हय हरदम
 पीयारे हमने कीसी जगे पर न औसा जुलमे छताण देया

शब्देर.

अगर हय दोनों हीलके परीदार देणये

आपस मे चलने वाली हय तबवार देणये

गजल काजी.

दरीया की मोन दरया दरयाही पुण नने
 आ गाह हो छस से वो ही ने कोछ हुय नने
 कीससे कहुं मय अपना अहवाल गुज तुमहारे
 तावीण की सय छडीकत मतलुण पुण नने

तब तुरे जलके बारे सुरमां बना हय देयो
 छस के छसन की पुष्पी मुसाही पुष्पजने
 पुरराक छसकी आतीर दुला नही समाया
 सय राज की येह आते रर रर ही पुष्प जने
 छस रारे हक से आगाह छेह नही बना हय
 काजी पुहाकी आते अहमद ही पुष्प जने

शम्भेर

या मुहंमद तेरा दर छोर कहां जये गरीब
 आह शाही से तो बेहतर हय गदाई तेरी

गजल.

दील कीसीसे न लगाना जना जवानी पनमे
 क्या दाग दे गयो रे जना जवा नी पनमे
 सुरत दीया दे पीयारे दीलके हय जे करारी
 हयसे करे न जारी जना जवानी पनमे
 नयनों के कर कटारे पानी की जील हय रे
 आंसुं से मुह धुला ना जना जवानी पनमे
 माटी का कड पीछोना छिटोका कर सीरा ना
 तन आक मे भीला ना जना जवानी पनमे
 महपुन जन जनां मे हो गया दीवा ना
 शहरों की आक छाना न ना जवानी पनमे

शम्भेर

देयो देयो मुज पे कयुं अरसाते हो तीरे नीगाह
 सैह छसदम आंख से उछल डुवा जाता रहा

गजल काजी.

तुम वारिई राओ भरी योन्ली या शाह मेरे भण्डम वली
 करो पुरी मेरी येह मुराह दीली या शाह मेरे भण्डम वली
 येह छतने वली हंय जमपछ के तुम पेशवा छादी हो सयके
 हंय नाछंय आपके हाथ अली या शाह मेरे भण्डम वली
 तुम भेशक हकके पीयारे हो लारैय नणी के दुलारे हो
 हो आन छीन्द के जन दीली या शाह मेरे. भण्डम वली
 मेरी कीशती जंवरमे आन हंसी नही आस थी मुजके जयनेकी
 लीला नाम तेरा मुशकील येह दली या शाह मेरे भण्डम वली
 लीदलाह करम कर जलवा दीया काजी का नही आन तरसा
 आगाह पये हा जत तलपी या शाह मेरे भण्डम वली

શબ્દ

તુ મેરા હામી હય મુઝકો કયા કીસીસે કામ હય
ખાદીમે કમતર હું મંચ મખદુમ તેરા નામ હય

ગઝલ વઝીર.

ન કીયા ઝખલા ગયા છોર કે ખીસ મીલ કાતીલ
દહને ઝખમ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
દસતે નાઝુક કી નઝાકત ને સોપર ને દેખી
ઐસી સમટી કે હતેલી કા ખની તીલ કાતીલ
છમે આતા હય તેરી તેગ કો દીલ મે રખલું
ઐસી લખલા કો યહી આહીયે મહમલ કાતીલ
ફેર દે ગરદને ઉશશાક પે મકતલ મેં છુરી
રકસ ખીસમીલ હી કે કાખીલ હય યેહ માહરીલ કાતીલ.
સખત નાં હુ મેરી મરદન પે છુરી ફેરાકર
તેઝકરનેકે લીયે ખુબ હય યેહ સીલ કા તીલ
મદ કુરખાં હય યહી દીન તો હય કુરખાની કા
આજ તલવાર કે માનીન્દ ગલે મીલ કાતીલ
ખાદે મુરદન બી વહી શૌક શહાદત હય વઝીર
દહને ઝખમ સે હમ કહતે હંચ કાતીલ કાતીલ

શબ્દ

આતીશે રશક અદુ ખાક કરેગી હમકો
લાગ છી આગ ખુરી હોતી હય જલને કે લીયે

ગઝલ માહમુદશાહ.

મહખુમે ખુદા શહે છન્નો ખશર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
અલતાફે કરમકી કીજયે નઝરયા સૈય દીના અખદુલકાદર
મેરી કીશતી બંવર મેં આન પડી યા ગૌસ હય આપકી શાન ખર્ડ
કરો પાર બંવર સે કીનારે પર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
ને મેરે પયે આઝાર રહે વોહ હમેશા ઝલીલો ખાર રહે
દુશમન હોં મેરે સખ ઝેરો ઝખર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
તુંમ ખેશક હકકે દુલારેહો આહમદ વ અલીકે પીયારે હો
મંચ આપ કો છોડ કે જાકે કીધર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
તુમ શકલે મુહંમદ શાને અલી મહાખુમે ખુદા સરતાજ વલી
મુશકીલ મેં પડા હુ લીજો ખખર યા સૈયદીના અખદુલકાદર
ખમદાદ મેં મુઝકો ખુલાં લેના વો જમાલ ખુદારા દીખા દેના
અખ હીન્દ મેં મેરા ન હોગા મુઝર યા સૈયદીના અખદુલ કા દર

મહમુદ શાહ આપના ચાહે ભલા કર ગૌસ કે નામ કા વીરદ સદા
મહી દીલસે કહાકર આડોં પહર યા સૈયદીના અબદુલકાદર
શએર

ગૌસુલ આઝમ બનને બે સરો સામાં મહે દે
કીબલએ દીન મહેદે કાબલએ ઇમાં મહેદે

ગઝલ આતીશ.

ઠોકર સે મેરી કબર કો કીસને દીલા દીયા
કીસને લહદ મેં મેરા કલેગ દુખા દીયા
દેખી હમારી કબર તો સુઝી અદા વ નાઝ
ઠોકર લગા કે નામો નીશાં તક મીટા દીયા
કયું કર મીલેગા બાદ ફના અબ મેરા નીશાં
નામ અપના ઝીનદગાની સે હમ ને મીટ દીયા
બેગન બે બનકે બોલે જતાઝે પે મેરે બાલ
માતમ મેં મેરી બીગરી હુધ કો બના દીયા
પુછા બે ઉસ પરીસે કે મરતા હય તુંમપે કૌન
નામ ઉસને સર ઝુકા કે હમારા બતા દીયા
એ છશક દેખ હમબી હંય કીસ દીલકે આદમી
મલમાં બનાકે ગમકો કલેગ ખીલા દીયા

શએર

છગર કો કરગયે ધામલ તેરી નીગા હે સીતમ
ધલાજ ખુબ કીયા દરદે દીલકા તુને સનમ

ગઝલ કાલીન

શીકસતા દીલ તેરે કુચેમેં આન બયઠે હંય
ફનાકી કીશતી મેં લાખોં હજારોં બયઠે હંય
પુછા કે વાબતે સુરત દીખાદે એ કાલીન
લખોં પે હમ હમ તેરે ઇનતીઝાર બયઠે હંય
કબી ન આન કે પુછા કે વાર કયસે હો
હજાર દરદ કલેગ દમાય બયઠે હંય
પુછાકે વારતે પરદે સે તું નીકલ બાહર
બહોત દીનો સે તેરે ઇનતીઝાર બયઠે હંય
શીરાકે વારમેં કફની રનગાધ હય કાલીન
તેરે મઝાર પે ધુની રમાય બયઠે હંય

શએર

તુંમહારે દૌરે મયનોશી કે કુરબાન હો મેરા હમાન
તુંમહારે જામ મય કી નઝર મેરી પાર સાધ હય

गजल हागः

आध दुध आशक्की तणीअत नहीं जती
 आती हय तो शीर आके कीयामत नहीं जती
 अल्लाहसे माहशर मे' कहुंगा तेरे आगे
 मजपुर हुं म'य उसकी मुहणमत नहीं जती
 ओसा जे तलण म'य ने कीया ह'सके वो ओसे
 येह हुसन की दोखत हय लुटाछ नहीं जती
 अवल तो उनडे' शरम रही मुह से न ओसे
 जण शरम गछ वसलकी हुज्जत नहीं जती
 जै हाग पुरा मानता मत उनके कहे का
 माशुक की गाली से तो छित नहीं जती

शब्देर

कानह'य युसुफ जुलाभा लछलीयो मजनु ह'य कान
 सुरते उशाको शकले दीवर्णा यहीतो हय

गजल भीरां शाह

अशसेस छशक जालीम तन मन जला रहा हय
 क्या हीजर उस सनम का हमको सता रहा हय
 अपनी कहुं मय कीससे सुनता नहीं हय कोछ
 जे कुय हय दीवमे' अपने यारे समा रहा हय
 बाधल हुवा हुं उसके धुंगट की लटपट का
 वो शौण नाऊ अपने क्या क्या दीया रहा हय
 मरते ह'य हमतो उसपे लेकिन वो यार हमसे
 क्या जाने कीस जाता पर मुजरा छुपा रहा हय
 अपनी तो येह सदा हय हर वकत रणमे अरनी
 आवज बन तरानी हमको सुना रहा हय

शब्देर

शमआ जलती हय माहझील मे' तो भुश होता हय परवाना
 शमआकी जे करारी को कहां पोंहये गा परवाना

गजल री-ह.

वाहे पे तुम न आये तो कुय हम न मरगये
 कदने को जात रह गछ ओर दीन मुजर गये
 कुये से तेरे आशक शोरीदा सर गये
 सण अपने हमके साथ हय शोरो शर गये
 रोकर कछा जे भ'वने के मरता हुं मेरी जन

ਫੇਸੇ ਕਰ ਦੀਆ ਜਵਾਬ ਦੇ ਧੀਰ ਕਥੂ ਨ ਮਰਗਏ
 ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਕਥਾ ਕੋ ਸੋਘਕੇ ਭੁੱਟੇ ਕਥਾ ਰੀਂਦ ਕਥਾ
 ਸੁਣਤ ਫੁੱਲ ਕਥਾ ਮੈ ਨੇ ਸੁਨਾ ਥਾ ਕੇ ਮਰਗਏ

ਗਝਲ.

ਯੇਡ ਕੈਸੇ ਯਾਲ ਘੀਘਰੇ ਕਥਾ ਯੇਡ ਸੁਰਤ ਕਥਾ ਘਨੀ ਗਮਤੀ
 ਧੁਮਕਾਰੇ ਦੁਸ਼ਮਨੋਂ ਕੋ ਕਥਾ ਪਈ ਕਥਾ ਮੇਰੇ ਮਾਤਮ ਕੀ
 ਮਤਾ ਦਸਮੇਂ ਛੀ ਆਤਾ ਕਥਾ ਨਮਕ ਛੀਓਕੋ ਨਮਕ ਛੀਓਕੋ
 ਕਸਮ ਦੇ ਕੋ ਨਹੀ ਆਵਤ ਮੇਰੇ ਅਘਮੋਂ ਕੋ ਮਰਦਮ ਕੀ
 ਸੀਕਾਯਤ ਕੀਸੇ ਕੀਯੇ ਕਥਾ ਕਥਾ ਉਲਟਾ ਅਮਾਨਾ ਕਥਾ
 ਘੁਲਦਾ ਪੀਯਾਰ ਘੁਲ ਕਸਮੇਂ ਸੁਫਲਘਤ ਆਪਨੇ ਕਮ ਕੀ
 ਨ ਮੀਲਯੇ ਗਾ ਨ ਮੀਲਯੇਗਾ ਕੋਧ ਕਸਮ ਮਰ ਨ ਆਯੇਂ ਜੇ
 ਧੁਮਕਾ ਸੁਕਰ ਕਥਾ ਪਹੇਲੇ ਸੁਫਲਘਤ ਆਪਨੇ ਕਮ ਕੀ
 ਧੁਮਕਾ ਜਨੇ ਧੁਮਕੇਂ ਕੀਓਰਾਕਸ ਆਤਾ ਕਥਾ ਗਰੀਬੋ ਪਰ
 ਪਸੇ ਪਰਦਾ ਕੀ ਤੋ ਮੋਹਲਤ ਨਹੀ ਮੀਲਤੀ ਕੋਧ ਕਸਮ
 ਕਈ ਜਨਾ ਕਥਾ ਥਮ ਥਮ ਕਰ ਕਥਾ ਐਸੀ ਕੀ ਕਥਾ ਜਲਦੀ
 ਧੁਮਕਾ ਰਖਯੇ ਧੁਮਕੀ ਧੁਮਕੇਂ ਨੜਰ ਪੜਤੀ ਕਥਾ ਆਲਮਤੀ

ਸ਼ਯੋਰ

ਭੁੱਟੇ ਰੰਗ ਮੇਂ ਅਧ ਧਾਰ ਸੁਝੇ ਧੁਮਕੇਂ ਨੜਰ ਆਯਾ
 ਐਸਾ ਕੋਧ ਗੁਲ ਕੀ ਨਹੀ ਧੁਮਕੇਂ ਨੜਰ ਆਯਾ

ਗਝਲ ਸੁਝਤਰ.

ਮਧੇ ਕੋ ਕਲਯੇ ਸੁਝਤਰਘ ਫੁੱਲ ਭੁੱਟੇ ਕਲਸੇ ਕਲ ਨ ਆਯੇ
 ਮਧੇ ਕੋ ਨੀਵਾਲੇ ਯੇ ਸਮਰ ਫੁੱਲ ਭੁੱਟੇ ਫੁੱਲ ਨ ਆਯੇ
 ਸੁਝੇ ਯੇਸ਼ੀਸ਼ੇ ਧੁਮਕੇਂ ਮੇਂ ਯੇ ਘੀਲਾਧ ਕਥਾ ਤੋ ਯੇਡ ਕਥਾ
 ਮੇਰਾ ਕਾਲੇ ਯਾਰ ਸੁਨਕਰ ਕਈਂ ਕੋ ਨੀਕਲ ਨ ਆਯੇ
 ਅਧਘ ਯੇ ਧੁਮਕੇਂ ਉਲਫਤ ਯੇਧ ਕੋ ਸੁਝੇ ਕਥਾ ਰਫੇ ਕਥਾ
 ਮੇਰੀ ਆਘਰ ਅਧਾਨਾ ਕਈਂ ਦਸਮੇਂ ਘਲ ਨ ਆਯੇ
 ਮੈਂ ਖਸੀ ਕੀਯੇ ਘਨਾਫੁੱਲ ਕੋ ਧੁਮਕਾ ਸੁਝੇ ਘੀਗਾਏ
 ਯੇਡ ਮਫਾਲ ਕਥਾ ਮਸੀਫਾ ਕੋ ਸੁਝੇ ਅਧਘ ਨ ਆਯੇ
 ਨ ਮੀਲੋ ਧੁਮਕੇਂ ਸੇ ਸੁਝਤਰ ਕੋ ਯੇਡ ਧੁਮਕੇਂ ਕਥਾ ਧੰਦ ਰੋਜ਼ਾ
 ਧੁਮਕਾ ਭੁੱਟੇ ਧੁਮਕਾ ਕੋ ਧੁਮਕੇਂ ਕੋ ਭੁੱਟੇ ਅਧਘ ਨ ਆਯੇ

ਸ਼ਯੋਰ

ਧੁਮਕਾ ਪਹੇਲੇ ਧੁਮਕਾਤਾ ਕਥਾ ਕੋ ਧੁਮਕੇਂ ਪਹੇਲੇ ਧੁਮਕਾਤੋ ਕਸਮ
 ਧੁਮਕਾ ਅਨਦੇਸ਼ਾ ਕਥਾ ਕੀਓਰਾ ਕੀਓਰਾ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ

ਗਝਲ ਅਧੀਰ

ਯਾਰ ਅਧਮਨ ਤਕ ਆਯੇਂ ਧਰਮੇਂ ਕੋ ਕਥਾ ਧੁਮਕੇਂ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ
 ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ

નમુદે હુસન ફની હોગઈ હય ખુદ તુમાઈ સે
 ઉભર આયા હય જોખન ઓર જખ વો તનકે બેડે હય
 ઉડા સેજને હય આજકે દીકડા સીને ઝોરી સે
 ખજખ કે દો ઉચકકે ભેસ મેં જોખન કે બેડે હય
 કબી ઉભરે હુવે ધન જોખનોં પર ચેહ નહ ફખતી
 કે દો માલી ચેહ દો ખુનચે લીચે સૌસન કે બેડે હય

શબ્દેર

બેહીજખાના વો સક્લ અપની દીખાતે બી નહીં
 ઓર મુંહ દેખને વાલોંસે છુપાતે બી નહીં

ગઝલ.

જ્વાળે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહીં સકતા
 તુમ અજાણ કર નહીં સકતે મય અજાણ હો નહીં સકતા
 અબી મર જાઉં છુને કે તાને શીર ન તુમ દેના
 ચેહ તાને વો સુને જીસસે કે ઐસા હો નહીં સકતા
 તુમહેં ચાહું તુમહારે ચાહને વાલોડા બી ચાહું
 મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે ચેહ ઝગડા હો નહીં સકતા
 હમે આખીર મેરી ખાલી પે મજમા હય હસીનોં કા
 ન આના ઐ કઝા ધસવકત પરદા હો નહીં સકતા
 જો તુમ ચહો વો હો જાયે ચેહ હય અજલાહકી કુદરત
 જો મંચ ચાહું તો ફરમાવો કે ઐસા હો નહીં સકતા

શબ્દેર

ઐ હસીનો રંગ મીસસી કા નહીં હોઝેપે હય ચેહ ધુવાં
 ઉઠકર જમા બેશક કીસી કી આહમ

ગઝલ

દીખાદો શાન એકતાઈ મુખતુદીન અજમેરી
 હુમહારા હું મંચ શૈદાઈ મુખતુદીન અજમેરી
 ખુદારા ઐ શહેવાલા ઝુકાદો ગરદને તુખા
 ચેહ લુતફે હુસન એખાઈ મુખતુદીન અજમેરી
 હવસ બાકી રહી દીલમેં ન મેરે ખાગે શીદવાં કી
 તુમહારી માફ જખ આઈ મુખતુદીન અજમેરી

શબ્દેર

મસહદે રખસે જો વો ઝુલફ દીખા દેત હય
 ખોલ વ લેલકો વશમસ દીખા દેતા હય

ગઝલ જલાલી.

રનાકા જામ એસાકી મંચ પીપી હું તુ બર બર દે
 બકા કી મઠ સે આંખે મીસલે તરગીસ મસત કર કર દે
 તીરાલા હય તુ ઐ મોલા તીરાલી હંચ તેરી શાંતે
 કીસીકા ખાક કી ઢેરી કીસી કો સંગ મરમર દે
 ખુરાકે શાહને મેરાજ મેં ચેહ કી દુઆ હક સે
 અતા કર વો કદમ આવાજ ચલને મેં જો ફર ફર દે
 ઇલાલી રૈઝમે ખૈરલ વરા પે જળ મંચ જા પોંહચું
 બદુરે ગરદીશે ગરદું ન ગરદીશ મુઝકો સર સર દે
 કહા જીખરીલ સે હકને દમે મીનાદે પૈગંમ બર
 મેરે મહાખુબ કી આમદ કા તુ પૈગામ બર બર દે
 સદા ચેહ આરહી હય દમ બદમ ઉતકે બયાં બારો
 અજલા કબરોં મેં લાશે મરને વાલોંકી તુ ધરધર ?
 જલાલી હય અજળ ઉસ કાદીરે કૈયુમ કી કુદરત
 કીસી કો તાજ સુલતાની કીસી કો બીક દર દર દે
 શએર.

કીસીકા ભેળું કોન લા દેવે ખખર દીલકી મુઝે
 ઐ સખા તેરે સીવા વહાં તક કોઈ જતા નહીં

ગઝલ.

પ્રીદાયે મુસતફા હોગા દીલે દીવાના તુરબત મેં
 બેનગા શમચ રૂચે શાહ કા પરવા ના તુરબત મેં
 પસે મુરદન જો સહરાયે મદીના માદ આયેગા
 ઉડાએ ગા કરન કી દહજ જ્યાંદીવાના તુરબત મેં
 નકીરેન આકે દીખલાએંગે જળ સુરત મુહંમદ કી
 કરંગા ઉસ ધડી મંચ સીજ દએ શુકરા ના તુરબત મેં
 તો સુનકર વો બસૌ રસુલે જીનનો આદમપર
 પડેંગે ઉસ ધડી સલવાત બે તાબા ના સુરબત મેં

ગઝલ.

કહતા હય ખુશ દીલમે ન ધખરાયે મુહંમદ
 બખ શુંગા ઉસીકા જોસે ફરમાયે મુહંમદ
 મુસાકે લીયે મંચ ને કોહ તુર બતાયા
 આર આરશ મુઅલ્લા પે રખી જાયે મુહંમદ
 બખ શુંગા મંચ એક એક કો બસ રોઝે હસર મેં.
 ઉમત કે ગુનાહ હોસે ન શરમાયે મુહંમદ

દામન મેં છુપાલે મુઝે દામન મેં છુપા લે
પરદા મેરે અમળોંકા ન ખુલજાયે મુહંમદ
જીભરીલ મુહંમદ હંય મેરે અરશ કે તારે
પુરી ન કરે કયું કે તમનનાથે મુહંમદ

ગજલ

હય તમા યે ખુદાસે કહી અગસા હોવે
હિન્દસે સુએ મદીના મેરા જના હોવે
ઔર જના હો તો ઇસ તરહ સે જના હોવે
સુએ માહબુમે રવાં જો કોઇ શાયદાં હો વે
દોડો મુશતાફ જીયારત હય તમના દીલમેં
ઝીકરેલંબ પર મેરે યેહ સલ્લે અલા કા હો વે
પોંહયુ ઇસ શકલ સે જબ મંય દરે અકદસ કે કરીબ
હો મુહંમદ કા જબાં પર મેરે નારા હો વે
રૌઝેએ પાક કે ચૌદ ગીરદ ફીરં મંય એસા
જેસે પરવાના સરે શમઆ પે ફીરતા હો વે
દીલે ખીસમીલ તેરે કુએ મેં તડપતા હો વે
તું હોસર ગરમ તમાશા યેહ તમાશા હો વે

ગજલ અમીર મીનાઝ.

જો કહકે પહલુ સે અનગુમન મેં વોહ દુર ખયડે હંય મુઝસે જાકર
તડપને દરદે જીગરકી દીલકો પટક દીયા હય ઉઠા ઉઠા કર
કદમકો નાઝીશ જબાન કો લુકનત હય રેશા હાયો કોં સરકો જીખીશ
કીધર ગઇ હાય નવ જવાંતી ઇન આફતો મેં મુઝે રંસા કર
જો આંખ ખોલી તો કુચ ન દેખા સહરકો સુત સાન સખ સરાથી
હુવા ન હમરાહીયો સે ઇતના કે સાથ લેતે મુઝે જગા કર
ખપા હય તુરાને જે સુખાતી રવા રવી મેં હંય ગરમ મૌ જે
હવા મેં નાહક ભરા હુવા હય હુબાબ દરયા મેં ધર જના કર
શખીહ મદદે નઝર હય કીસકી કે કોઇ પુરી નહીં ઉતર તી
મીટા દીયે સાનએ અઝલને હજારો નકશે ખના ખના કર
હો ખઝમે જના મેં હશર ખરપા તડપકા દીલકી યેહ થા તકા ઝ
મગર બડી મુશકીલોસે રોકા અદબ સે જાતું દબા દબા કર
અમીર મેરે રંગે ગુલુ કો યેહ તેગ કાતીલ કી આગઝથી
મીલે જો આકર વોહ બાદ મુદદત તો ખુબ રોયે ગલે લગા કર
શએર.

જનને જો આપકો જબ આપમેં પામે કોઇ
શીરતો મુઝ કીનહી નહીં આપમેં આવે કોઇ

ગઝલ આઝાદ

ધુમ હય આજ શહે હરદુસરા આતે હંય
 સૈર કરનેદા વોહ માહબુમે ખુદા આતે હંય
 આસ માનોં પે મચી ધુમથી દેખો દેખો
 આજ ખુરરાક પે વોહ માહે લકા આતે હંય
 કહા જબરીલ ને એ ધસા દૌરાં દેખો
 આજ કીસ ધુમ સે વોહ શહે હુદા આતે હંય
 હોશ જતા રહા હુરાને જનાં કા સારા
 જખ પેહ સુન પાયા કે વોહ હોશરખા ઝોત હંય
 કરે આરાસતા જન્મતકો કહા ખાલીક ને
 જબદ રીદવાં મેરે મુશતાક લકા આતે હંય

ગઝલ

કદમોં મેં આપડા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 રો રો કે કહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 મજનું મુઝે બનાયા ઔર દર બદર શીરાયા
 અબ રંજ સહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 મુશકીલમેં જન આઘ ડુરકત સે હય તખાલી
 મુરદાસાહો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
 રંજે અલમને ઘેરા હય આશતોં કા ફેરા
 સાખીર સુના રહા હું ચાહે યા ન બોલો
 હમ દમ હો આપ મેરે મોનીસ હો આપ મેરે
 તુમસે હી કહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો

ગઝલ મુમતાઝ

જીઆકો વાર તીહારે મુખપર જોરપ અપના દીખાવ મુઝકો
 બહોત હય જ હીન્દ મેં ખીયાકલ બસ અપને દતારે ખુલાવ મુઝકો
 યાં નહીં મુખ પડત હય સાજન અજબ તરેહકી હશ દીલકો ઉલજન
 બસે હો તુમ જીસ નગરમેં જાકર ઉસી નગર મેં બસાવો મુઝકો
 બહત હંય નૈનોં સે નીર નીસદીન પડત નહીં ચૈય હય તુમ ખીત
 હુબાકે દીલકો શીરાકે ચીતવન ન યા મુહમદ રહાવો મુઝકો
 પેહ પીત ખેરન સતા રહી હય લખોં પે અબ જન આરહી હય
 તુમહારી ડુરકત મેં મર અલાહુ મેરે મસીહા જસાવો મુઝકો
 જો તુમસે નૈમાહ લગાયુકાહુ બહોત દીનો ફુખ હયા મુઝકો
 સગાવું ધુની જમાઉ ખીસતર જો અપને દરખર ખીસવો મુઝકો

ગઝલ મુઝતર

ગુઝરે ઇશવકત હુવા હય સરે મદરન ઉનકા
અખતો અય દસત તલખ ઊડ ન દામન ઉનકા
યા ઇલાહી ચેહ તમના હય કે રોઝે માહશર
લખપે હો નામ તેરા હાથ મેં દામન ઉનકા
હાય ઇસ ઇશક ને દોનોં કો ખનાયા કાશીર
ખીરહમન નામ હય મેરા ખુતે પુરકન ઉનકા
વસલ મેં ક્યાં હય મેરે પાસ જો મંય નઝર કરે
હીલ અઘવોં કો જીગર નાઝ કો તન મન ઉનકા
ખુલ પડા દીલ જો હમારા તો ઉઠાને કે લીચે
ખાક પર લોટ પડા ગોશએ દામન ઉનકા
મંય જો દીવાના હું મુઝતર તો વોહ હર જાગ્ર હય
ન ઠીકાના કહીં મેરા હય ન મસકન ઉનકા

ગઝલ મજનુ

હુસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાખાં તો સહી
આહસે ગરદું કો કરદું ચાક દામાં તો સહી
હસ લખે ન ઝુક પે સુરખી પાન કી આને તો દો
કોડી કોડી કો ખીકેં લાલે બદખશાં તો સહી
તુ જો કાતીલ ખેંચકર આયા હય મેરે સરપે તેજ
કન્ડ કરદું મંય તેરી શમશીર ખુરરાં તો સહી
મંય વોહ લઈલા હું જો મુઝકો દેખ લેવે એક નઝર
જાને મજનુ કી તરહ ખાકે ગીરે જાં તો સહી

ગઝલ

જલવા દીખલા હમેં મેરાજ કે જાને વાલે
નઝરે લુતફ ઈવર હક કે ખતાને વાલે
ગુઝસે હમ માંગતે હંય દીલતો ઇમાં શાહા
આસીયોં કો ગમે માહશર સે ખયાને વાલે
લે ખખર બહરે ખૂદા જાન લખોં પર આઈ
મમો વહમ હો ગયે હંય અશક બહાને વાલે
મા નખી રોઝે જીયારત તેરી કરતે થે મુદામ
ક્યસે ખુશ બખત થે વોહ અગલે ઝમાને વાલે
જલદ કર ઉસ દીલે વૈરાં કો હમારે રોશન
બહરે અસ્લાહ મહીને કે ખસાને વાલે

તરજે નાહક

સફલે અલા રસુલુલ્લાહ કે અરસે બરી કે જાને વાલે
ચારખગુનાહ મેં હું લાચાર—મેરી લેયાં પડી મંજબાર
મેરે મોર કે ધેવન નહયા ખાર લખાને વાલે.

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ

તેરે ઇશકમેં માયલ-યા શાહે અરબ પડી મુશકીલ
અબ ચલતે ચલતે મનઝીલ-મેરે પાડ મેં પડગએ છાતે

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ-

હો દોનો જહાં કે શાહ હો મુલકે અરબકે માહ-
રોઝે માહશરમેં હો હમરી ઉમમત કો બચાને વાલે

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ-

હય બડી તુમહારી શાન-જબરીલ અમીં દરબાન-
મસ મઝ અતકે કુરબાન વો મેરાજકે જાતે વાલે

સદલે અલા રસુલુલ્લાહ-

હુમરી

જીને કે રસતે અન્તરે અલીમ ગંડેરી વાલે
તુને કાઠ કી બનાઇ ડનડી તુને કાઠ કી બનાઇ પલડી રે-
તુને કાઠકી ઝોંક લગાઇ રે અલીમ ગંડેરી વાલે
તુને આશક કી બનાઇ ડનડી તુને માશુક કી બનાઇ પલડી-
અયે જોબનકી ઝોંક લગાઇ અલીમ ગંડેરી વાલે

મુસલ્લસ

યસરબ કા છેલ્લા સાંવરો મને પ્યારો લાગેજી
તારો નામે મુહમ્મદ મુસતફા મને પ્યારો લાગે જી-
બાંકી ચીતવન સરમગી અબયાં ધુંગરવાલે બાલ
કહ્યુટા તેરા જેબ હય ઝોર આંખે દો રૂએ લાલ
કુપ ચંચલ હુમત ચાલના મને પ્યારો લાગેજી-
તાજ ધરાયો કરમનાકા ગલે હમાતય કુરબાન
જતયન હાર અત્તમ નશરાહ કા સુરત રબકી શાન
તોરે મુખ પર તુર સુહાવના મને પ્યારો લાગેજી-
વતજમ કા સેહરા સુખલાં કા મકના ઝોર દરદ સુહાગ
હુરેં સખ મીલ હોરી ગાયે અહમદ ખેલેં ફાગ
કયસો રંગ રચો હય સદલે અલા મને પ્યારો લાગે જી-
આવો સખી સખ દેખેં ચલેં શીયામ પીયા દરબાર
લૌલા કલીમાકા ચતર ખીનાજે રાજજી સરદાર
તારો ચંદર બદન મુખ ચાંદના મને પ્યારો લાગેજી-
હાથ યદુલાહ કૌકે અયદી સર ફખરીકા તાજ
મા ઝોહા કી ગાદી બચકો કરે ખુદાઇ રાજ
જગ તારન મારો સાહીબા મને પ્યારો લાગેજી-

કહરવા દાદરા.

આવો આવો નગર યા હમારીરે ખવાળ લેલો ખબરયા હમારીરે
મોતી પુરોયે બચડે હો તુમ બાલ બાલ મેં
જુલફેં બના બનાકે રંસા તે હો બલમેં
હોગી ક્યસે યુનરયા હમારીરે— આવો

મુઝ બાવશ કો ભુલ ગયે કીસ ખીયાલ મેં
શાયદ રંસે હો તુમ કીસી ગેસુ કે બાલ મેં
બલ ખીતી ઉમરયા હમારીરે— આવો

પહલે તો દીલકો દે દીયા બે આઝમાયે દીલ
શીર દીલ હી દીલમેં કહતા હું અકસોસ હાય દીલ
પડગાઇ સુતી સગર યા હમારીરે— આવો

સાકી ને રંગ દીયા મુઝે રંગે શરાબ મેં
જલવા ખુદાઇ કા નઝર આયા શરાબમેં
રંગ દી રંગદી ચુંદરયા હમારીરે—આવો

ખવાળ કા નામ સુનકે મંચ આયા હું દુર સે
કીસની કો મરી ભરદે મુહમદ કે તુર સે
ભરદે ભીરદે ગાગર યા હમારીરે— આવો

લાવની

દીક રહો આજકી રૈન કહાં જાવો ગે
હંમ વહી કરેંગે યાર જો ફરમા વો ગે
કયા ખીછી મુલાઇમ સેજ અકેલા ઘર હય
ઇસ ઘરકે અંદર નહી દુસરા નર હય
કયું ખદા હુવા બે પદા ઝખર દસતી સે
હંમ આપ ચલે જાયેંગે તેરી બસતી સે
તેરે ગાલ ગુલાબી નૈન અજબ કાતી હય
તેરી પતલી કમર જયસે કમાન બલ જાતી હય
દમખાઝ અરે દમ દીયા દુબારા તુને
કર લીયા મુઝે આંખોં કા સીતારા તુને

બનગરા

ક્યસે ક્યસે જવાં માહપારા—ગયે છોર જહાં કા પસારા
બડે બડે સહનશા આલી—ગયે વોહ બી હાથ લે આલી
કયા સીકન્દરો જમો દારા—ગયે છોર જહાં કા પસારા
બડે બડે પહલવાં નામી રસતુમે સામો ગીરામી

બિનહેં હઠા કઠા દે મારા-ગયે છોર જહાં કા પસારા
 કયસે કયસે તખીમોહકીમાં-બલી તુસ રલાતું લુકમાં
 આગે અબજ કે ન ચલા ચારા-ગયે છોર જહાં કા પસારા
 પુરે પુરે યે ઇશકમેં ફાઇક-ફરહાદ ઔર મજતુ સાયક
 કાહો દશત યે જીનસે અવારા-ગયે છોર જહાં કા પસારા

લજન

કાઈ ધીમી ગાડી હાંકોરે ઓ રામ ગાડી વાલા-
 કાઈ મદરી ગાડી હાંકોરે ઓરામ ગાડી વાલા
 ગાડી તેરી રંગ બરંગમી બેલ જોડે દો ચાર
 હાંકને વાલા છેલ છખીલા બેઠન વાલા લાલ રે-ઓરામ
 ગાડી અટકી રેત મેં ભાઇ મનઝીલ પડી હય દુર,
 ઐસા કોઇ સત્ ગુર મીસે જો પોંહુચાવે હુઝુર રે-
 ઘોડા છુટા ધાનસે ભાઇ જગત મેં પડી હય પુકાર
 દસ દરવાઝા બંદન હુવા ભાઇ નીકલ ચલે અસવાર-
 મંગા ઘાટે ધર બતાયા દાઉ મેં નીરમલ નીર
 કહને વાલા કહ ગયા ભાઈ સાધુ દાસ કખીર-

હુમરી

નહ આઇ પુરાની કો દુર કરો રે
 સોને કા ગરવા મંગા જલ પાની-પીકે પીલાકે તુમદુર કરોરે-
 સોનેકી દીલયા મેં ભોજન પુરોસા- ખાકે ખીલાકે તુમદુર કરોરે-
 ચુન ચુન કલમાં મંચ સેજ ખીજાઇ- સોકે સુઝાકે તુમ દુર કરોરે-

ભૈરવી

મંચ તો અપને ખજ કી જોગન બની
 જોગન બની બૈરામન બની રે
 છુટા પસીના નુર કારે બોયા ચમ બેલી કુલ
 સખ સખમન મીલ સેહરા મુંઘા પહને નખી રસુલ
 મંચ તો જોગન બની-અપને ખાજ કી જોગન બની
 દુલા અંદર સજ રહી હય બાહર ખડી હય બરાત
 ચારોં પાયે હઠ ચલે તો કાઈ ન આયા સાથ
 મંચ તો જોગન બની-
 સોના લેને પીયુ ગયે સુના કર ગયે દેસ
 સોના મીલા ન પીયુ મીલે રમા હોમયે કેસ
 મંચ તો જોગન બની-

કાગા નૈન નીકાસ હું પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દી ખાય કે પીછે લીજયો ખાય
મંચતો જોગન બની—

નદી કીનારે ધ્રુવાં ઉઠૂત હય મંચ જનુ કુચ હોય
જીસ કે કારન મંચ જલ્લી વહી ન જલતા હોય
મંચ તો જોગન બની અપને ખાન કો મંચ તો જોગન બની

ગઝલ અમીર

કહ રહી હય હશર મેં વોહ આંખ શરમાઇ હુઇ
હાય કેસી ઇસ જરી માહશીલ મેં રસવાઇ હુઇ
ઠોકરેં ખીલવાઇગી ચેહ ચાલ અઠવાઇ હુઇ
કયા જવાની શીરતી હય જોખન પે ઇતરાઇ હુઇ
ખુલેગયા જોખન તો અસમત સે હયાને યુ કહા
એક અંગઝાઇ સે હમ દોનાં કી રસવાઇ હુઇ
મંતો રોઝે દીલઝુપાઈ પર ધ્રુપા રહને બી દે
જનકી દુશમન ચેહ ઝાલીમ આંખ લલચાઇ હુઇ
વસલ કી શખ વાહરે ખેતાખીએ શોકે વીસાલ
શરમ બી નીચી નીગાહોસે તમાશાઇ હુઇ
વસલ મેં ખાલી હુઇ અગવાર સે માહશીલ તો કયા
શરમ બી જાયે તો મંચ જનુ કે તનહાઇ હુઇ
ગમઝા વો નાઝો અદા સખમેં હયા કા હય લગાક
હાયરે ખેબન કે શીખી બી હય શરમાઇ હુઇ

ગઝલ માહમુદ

આકાર તુમહારે દરપર ખદનામ હોયુકા હું
મેરી ખબર લો ખવાજ ના કામ હો રહા હું
સોંપા હું તુમકો પીવારે દુન્યા વ દી કી કુનથ
અખ પાસ મેરે કયા હય ખેદામ હો રહા હું
પરદા ઉઠાવો રૂખસે મુખઝા દીખાવો ખવાજ
મંચ ઇશક મેં તુમહારે ગુમનામ હો રહા હું
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખયો મેરી
મુઝકો યહી યહ ખવાજ ગલે હાર હો રહા હું
માહમુદ જળ મીઝા હય એક જામ વસલ ખવાજ
મખમુર મસત મેં અખ એક જામ હો રહા હું

ગઝલ કાફી.

દમ ખદમ અરસ સે આની હય સદા આજકી રાત
દેખો વોહ આતે હંચ માહમુમે ખુદા આજકી રાત

આપે જીભરીલ લગે કહને કે ચલએ હઝરત
 આપકે દીદકા સૈદા હય ખુદા આજકી રાત
 સખ નખી કહને લગે આપની જુકાકે ગરદન
 મીલને અદલાહ સે ચલે શાહે હુદા આજકી રાત
 કહા અદલાને કયા ચાહીયે મેરે માલખુખ
 મેરી સખ તુમપે ખુદાઇ હય શીદા આજકી રાત
 હુરો ગીલમા વ મૂલક આર સખી જીનો બશર
 દમ બદમ પડને હંચ સખ સદલે અલા આજકી રાત
 કાઝી વેહ વકત હય કયું હાથ સે ખોતા હય તું
 હોગી મકખુલ જોતુ મીંગે દુઆ આજકી રાત

ગઝલ

મસતે અલસત મુઝકો સાકી બના રહાં હય
 દેરે શરાબ ઉલખત આંખો મેં આ રહા હય
 આંખેં મીલા મીલા કર બેખુદ બના રહા હયા
 વોહ મસ્તે નાઝ મુઝકો પીયાલા પીલા રહા હય
 કીસને દીખા દીયા હય યારબ જમાલ અપના
 કયું આજ શકલે મુસા ગશ મુઝકો આ રહા હય
 દે દે કે રંજ મુઝકો ઇસ ઇશકને મીટયા

આગાઝ કયા રહા થા અનજમ કયા રહા હય

ગઝલ.

સીતમસે બાઝ આ ઝાલીમ કીયામત હોને વાલી હય
 બ પેશે દાવરે માહશર અદાલત હોને વાલી હય
 કીસી કે હુરને રોઝ અશકોકી શોહરત હોને વાલી હય
 હમારે ઇશક કી દુન્યા મેં શોહરત હોને વાલી હય
 કીસી માશુક કમસીન સે શારત હોને વાલી હય
 ન હુકરાદર ચાલો હરહર કદમ પર ઐસી શોખી સે
 તુમહારી ચાલ સે બરપા કીયામત હોને વાલી હય
 કીસી કે હુસ્ન પે ઉતકી તખીયત આતી જતી હય
 હસીનો કો બખર કરદો અદાલત હોને વાલી હય

રેલ ગાડી.

શોર મચાતી ખટપટ કરતી સીટી બજતી આતીહું
 શોક વતન મેં ઐ બેતાબો અપને વતન કે જાને વાલો
 ઇતની જલદી કયું હય તુમકો ઠેરો ઠેરો આતી હું
 આંધી આંખે પાની બરસે આગ પડે માં જોલે

મુઝ કો કુચ બી ખૌર નહી મંચ અપની ધુન મેં આતી હું
શોર મચાતી—

શેહરો જંગલ ઓર ગાઓં કસમે જીલો દરયા ઓર વાહી
દેખતી બાઘતી સેરેં કરતી હરદમ આતી જાતી હું

શોર મચાતી—

ખોરેં શકર કી લોહા લકડી કન્કર પથ્થર ઓ ગસ્ત્રા
હાથી ઘોડા ખુડે બચ્ચે સખકો લાદે લાતી હું

શોર મચાતી—

શેરે બખ્શર હો યા હાથી બાગતે દેખે સખ મુઝકો
સામને મેરે કયા કાય આવે દેવની મંચ બન જાતી હું

શોર મચાતી—

પડતી હોં જબ અખર કી ખુદે કાલી ગટા જબ છાઈ હો
પાર મેરે કુચ લુતફ ન પુહો જુલ મંચ બનજાતી હું
શોર મચાતી ઘટઘટ કરતી સીટી બજાતી આતી હું

ગઝલ.

યેહ તો મંચ કયું કર કહું તેરે ખરી દારો મેં હું
તુ સરાપા નાઝ હય મંચ નાઝ બરદારો મેં હું
કીસ તરફ દરયાદ કરતે હંચ બતાદો કામદા
ઐ અસીરાને કફસ મંચ નવ ગીરીફતારો મેં હું
છેલ્લેખો મેરી મૈયત પર ને અ.યે યેહ કહા
તુમ વફાદારોમેં હો યા મંચ વફાદારો મેં હું
બે ગુનહ હોં મેં ચલા જાહીદ ને ઉસકો હુંડને
મગદીરત બોલી ઇધર આ મંચ ગુનહગારો મેં હું
ફક્ક મંચ ફુલોં મેં હું કાંટા મંચ કાંટો મેં હું
પાર મંચ પારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું

ગઝલ.

પેશો ઇધયાં ને કરયાં જન્દનાંલે શાહંદી
તું મીઝજી અસ્લારાજી મૈં તુમહારી શાહજી
ઐ બેહેશતી પીર ચીશતી મોરી કાશતી પાર કર
ખવાજ પીરોં દસ્તગીરોં બે નઝીરોં પેશવા
ઐ જન્તાને ગૌસુલ આઝમ મુઝકો તેરી આસ હય
તુ તખીખમ મન મરીઝમ મુઝકો તેરી આસ હય
દસ્ત તેરે રખ્યો મોરી લાજ સાખીર કઝયરી
હાસમી શાશોં કી જુદાયાં કયું ફલાયા કયા ખત
ઐ સજન તોરે લગનમેં કર સુકા સારા જતન

દીનો ઈમાં તનવો જામા સારા સાંમાં દે ચુકા
મીરા સાતુ કર નહ્યાં તે ખુદારા દરદ દીસ
ઘસક કાયમ સોકે દાયમ પીર ચીશતી શાહ મોરી

ગઝલ મુઝતરે

યેહ તાહક ઇનકીસારે જલવયે હયરત ફીઝા કયું હય
અમર એસે નહીં હો તુમ આલમ મુખતીલા કયું હય
નહીં માલુમ હમસે વો ખુતે કાશીર ખફા કયું હય
હિસે મનજુર હય જો કય વો મન જુરે ખુદા કયું હય
ખુદા જાને તરીકા હુસનો ઉલફત કા ખુદા કયું હય
મંય ઇતના બા વશ કયું હું વો ઇતના બે વશ કયું હય
વો કહતે હંય ભરી મહફીલ મેં તુમકો દેખના હમકો
મુખાદા કોઇ કહ જૈઠે કે ઉનકો દેખતા કયું હય
લગાકર આંખ દીલ ઝીના થા તબ ગેરત નહી આઇ
અબ ઇસ મીઝને કે મૌકે પર ખનાવટ કી હયા કયું હય
વો પહલી સબ વશયે કયા હુંઇ અબ યેહ જશ કયું કેસી
વો પહલી સબ અદાયે કયા હુંઇ અબ યેહ અદા કયું હય

ગઝલ

શકલ તસવીર હો ખામોશ તમાશા કયા હય
જૈઠે જૈક ખીચે જાતે હો યેહ નકશા કયા હય
કીસપે ખીગડે હો ખશ કીસપે યેહ નકશા કયા હમ
ખુત બને જૈઠે હો સાહેબ યેહ તમાશા કયા હય
એક હી જલવેમેં બે ખુદ હુયે ગશમેં આકર
તુમને એ હજરતે મુસા અભી દેખા કયા હય
લોગ ભરકા તે હંય કહને મેં ન આના પીયારે
આવ લગજવો ગલેસે અજી ઝગરા કયા હય
તુમ જો કહતે હો હમારી તરફ આયા ન કરો
આપ કા રાહ ગલીમેં ભી ઇજારા કયા હય

ગઝલ

એ દીલ દરે સાખીર પર યેહ નૌહા બીરી કયું હય
દીલ મેં હય મેરે સાખીર આખોં મેં તરી કયું હય
લપ પર મેરે હય સાખીર ફીલમેં હય મેરે સાખીર
સીલ રંજકી છાતી પે શીર મેરે ઘરી કયું હય
જબ મસ્ત તેરે સબ હંય બેહોશ તેરે સબ હંય
શીર મોહની સુરત પર જાહુ નજરી કયું હય
સાખીર કી મુહબ્બત મે મનજુર બતા એ દીલ
કહતા હય અનસ સાખીર શીર જામા દરી કયું હય

તમામ શુદ્ધ.

જાહેર ખબર.

સરવે મુસલમાન બાઈએને ખબર આપવામાં આવે છે કે
ત્રીએ લખેલી ચોપડીએ અમારે ત્યાંથી રોકડી કીંમતે મળશે.

ઈર્શલીમા અને હજરત બીલાલકા તમી અન સારી
મહે તખી હાજી માગરોલીમા મીરા સમયદઅલી

દુવાએમ જુલઅરસ પુસંદેસાની આરસ્તાનખંબાદ યુલીસ્તાનકબવાલી
ગુલગરે ગુલસન ગળલ સંચલ ગુલસને બેનજર બારે ખારતાન
બારે ગુલસન નવનેહાલે ગુલસન કહે નવબહારેખંબાદ

મુસલમાની બારમારી જમજમાની ખાપરીમા બેગીતામ

હસતાને અમીરહમઝનકા હાલમતાઈ ચીજાળી આહરવેશ

જામતુન મહમદ હતીદ બીબી મરીમુમ નરતમા

શાહેયેમન સાદીનામા પદતવામા

મંજમુએ માનમ શાહેખં એર શાહપરી

નજમુજયા મુખોદકા શીતગ મજમુએમખાસાન

બહેરુતી બેનજર હંસના ચીજાળી કસાને અબલપમ

તાજની પદાણ બેલી મજનું ગુલગરે મંજતન

સખાવલતામા કસકલ ખુલામા બેરનામાહરગતામા

પલખટાઈ ને રાહી મોલીતા અબમે સખાસન ગુલગરે માનમ

મતીજતાનાસલા માનમ મહેક મહમદ ખાખાપરીમા

સાહેદકા સાહેમકમ મહમદઅનીદનું જાસનગ મોહરેકબયર

નખાપરેતીરા મજમુએમખાસાન સંચતનામા બારજી હીદી

તલકીપુ સજાત કાસીમારીનેકાસો હીરમા સીપાઈનદા કીસ્મા

મોહાગરખાસા હાલકે હીરનેકાસો ગમેદુસાન પાને ખહારે મોહામ

રાયનમીયાસાહગ-સમસદકા રાયનદતનાસગરા મોકહજુલકરખ

રાખો મહમદ હતીદ અને સફત દેવનું કીસ્મા ખસ જોખાન નજુ લખમા

બાઈખાસા કીરસા યુસુફખાસા અબક નેલા પાંડુ એક હજર

ખાસે એક રાતકો રમુજ ચીરજહાદ બેગી એર જુલી ચાહકીતામ

મારમતી તવારી

આ સિવાય અજુબા કુમરીઓ દોરીઓ આ ખ્યાલ કીસ્માઓ

વારતાઓ, નાટકો વિગેરે ધણી બનતી ચોપડો અમારે ત્યાંથી મળશે

દેશવરવાળાએ પહેલા પહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે ને

નાટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં. અને ત્રી. પી. થી માલ મોકલવામાં

આવશે તથા જખાખા મંગલવતારે ત્રી.લાઈ કારડ લખવું.

મહમદુ કેકાણ—રા. મ. મ. મ. હાલિસંગ.

આહારકોટ, તાંબાકોટ જ. દેવરના માણા ત્રીને નંદલાલ હોશાલાલી દુકાને.

